

-**-

SENTÈNCIA 27-03 DE 29 D'OCTUBRE DE 2003

Ponent M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 17 de juliol de 2003 en la causa núm. 087-3/03, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que, hem de condemnar i condemnem Gumersindo B.S., com autor responsable del delictes major de robatori en casa habitada, tipificat en l'article 239 del Codi Penal, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència i atenuant anàloga de penediment, a la pena de DOS ANYS I SIS MESOS DE PRESÓ, dels quals UN ANY FERM i la RESTA CONDICIONAL QUALIFICADA a les obligacions de JUSTIFICAR OCUPACIÓ LABORAL i INDEMNITZAR a la perjudicada en la quantitat que es determinarà en execució de sentència així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Gumersindo B.S. a pagar a la perjudicada Sra. Concepció D.A. la quantitat que es determinarà en execució de sentència."

II.-RESULTANT: Que el Fallo condemnatori de la citada sentència parteix de la següent premissa fàctica: "són fets provats i així es declara que, el processat Gumersindo B.S., nascut el dia 26 de març del 1969, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals, en data compresa entre el 16 i 18 de febrer del 2001, accedí a l'interior de l'apartament ubicat als baixos 4 de l'edifici Prat del Llac, radicat al carrer Bellavista núm. 16, de la vila d'Encamp, aprofitant que els seus ocupants, Sra. Concepció D.A. i el seu company, als quals coneixia, havien marxat per passar el cap de setmana fora del Principat, mitjançant el procediment de saltar la barana que delimita l'apartament amb l'exterior i forçar i trencar els llistons de fusta que sostenien el vidre de la porta balconera, causant així diversos desperfectes i enduent-se finalment una capsa metàl·lica de color vermell amb diverses joies,

una guardiola amb diners, una jaqueta de pell, tres CD i una motxilla.

En el lloc dels fets el Servei de Policia relleva, al vidre de la finestra, unes empremtes dactilars que contrastades es corresponen amb les de l'acusat.

El processat Gumersindo B.S., que reconeix els fets, es presentà voluntàriament per davant de l'Hble. Batllia en data 14 d'abril d'enguany posant-se a disposició judicial.

L'acusat va vendre varies peces a dos joieries de la vila de Lleida tractant-se d'un penjoll, un anell, unes arracades d'or i una creu de Caravaca que es corresponen a les desaparegudes a la denunciant."

III.-RESULTANT: Que contra la referida sentència interposà recurs el Ministeri Fiscal fonamentat en la insuficiència de la pena imposada al delicte de robatori pel qual es condemnà al processat. Estima que al ser definit en la sentència el delicte com a robatori comès en casa habitada, concorre aquesta circumstància especial d'agreujament del robatori, segons estableix l'article 241 del Codi Penal, que augmenta la pena legal de deu anys (prevista a l'article 240) a quinze anys (establerta en el darrer paràgraf de l'article 241) i, a la seva vegada, la sentència no ha tingut en consideració l'article 40 del Codi Penal que, en relació amb la determinació de la pena pel Tribunal, disposa que en els delictes que tinguin assenyalada una pena de presó igual o superior a deu anys, la "pena mínima" a imposar serà la quarta part de la pena prevista, cosa per la qual la sentència, en aplicació dels citats preceptes del Codi Penal, hauria hagut d'imposar com a pena mínima la quarta part de quinze anys, que serien tres anys i set mesos, i tenint en compte que, a més a més, en el processat concorre la circumstància d'agreujament (que reconeix la sentència) de multireincidència (amb quatre condemnes anteriors als fets), la pena que sol·licità en el tràmit de la vista del recurs fou la de quatre anys, amb els demás pronunciaments sobre responsabilitat i despeses processals.

IV.-RESULTANT: Que el recorregut, en el seu escrit d'11 de setembre de 2003, que ratificà en el tràmit de la vista del recurs, mostrà la seva conformitat amb el plantejament "formal" del recurs del Ministeri Fiscal, admetent que la sentència no ha aplicat correctament els articles invocats pel Ministeri Fiscal. Si bé en quant a la pena en concret a imposar, mostrà el seu desacord amb la posició del recurrent.

V.- RESULTANT: Que assenyalada i celebrada la vista del recurs, després dels informes de les parts, va quedar vist per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que el recurs del Ministeri Fiscal troba directe fonament en els invocats articles 241 (relatiu al robatori especialment agreujat per la concurrència de qualsevulla de les dues circumstàncies que indica, una d'elles la d'haver utilitzat armes i l'altra d'haver-ho comès en "casa habitada", que concorre en el cas enjudiciat, en quals casos de figures especialment agreujades s'eleva la pena màxima de presó) i article 40, ambdós del vigent Codi Penal (que disposa que en aquests casos la "pena mínima" no ha de ser inferior a la quarta part assenyalada). S'ha de rectificar l'article del Codi Penal, dintre del qual la sentència troba tipificat el robatori comès, tipificació que no es troba en l'article 239 (que la sentència aplica indegudament) sinó l'article 241, lletra b (que la sentència no aplica, sent el procedent). Aquest fonament objectiu es reforça amb la consideració subjectiva de concórrer en el processat la circumstància d'agreujament de multireincidència, que il·lustra la sentència amb les condemnes que ja pesaven sobre ell amb anterioritat a la comissió del fet jutjat. I encara que s'accepti que la circumstància de reincidència pugui veure's compensada o neutralitzada per la circumstància atenuant analògica del penediment del processat (al presentar-se davant el Batlle afavorint la investigació), tenint fins i tot en compte l'arbitri judicial per a assenyalar les penes que reconeix al Tribunal el Codi Penal andorrà, és indubtable que la pena imposada en la sentència no ha estat legalment procedent i per això procedeix acollir el recurs, havent-se d'assenyalar que la pròpia representació del processat "formalment" està d'acord amb el fonament del recurs.

II.-CONSIDERANT: Que a l'haver-se d'acollir el recurs del Ministeri Fiscal, la pena que procedeix imposar al processat, ateses les circumstàncies que concorren (entre elles que les joies robades no han estat recuperades ni s'ha indemnitzat la víctima del delictes) considera la Sala que ha de ser la de quatre anys de presó, dels quals un any i quatre mesos seran de presó ferma i la resta de presó

condicional sotmesa al compliment dels requisits establerts en la part dispositiva de la sentència (justificar ocupació laboral i indemnitzar la perjudicada en el valor de lo sostret, que es determinarà en execució de sentència), confirmant-se els pronunciaments de la sentència també en quant al pagament de les despeses processals de la causa.

III.-CONSIDERANT: Que donada la estimació del recurs del Ministeri Fiscal no procedeix imposar condemna al pagament de les costes del recurs, mantenint el pronunciament de la sentència en quant a les de l'anterior instància.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar el recurs interposat pel Ministeri Fiscal, contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en la Causa 087-3/00, Rotlle 34/03.

2.- Revocar la sentència apel·lada en el pronunciament referit a la pena del processat Gumersindo B.S., al qual per aplicació dels articles 241 i 40 del Codi Penal, li imposablem la pena de quatre anys de presó dels quals un any i quatre mesos seran de presó ferma i la resta condicional, sotmesa a les dues condicions establertes en la sentència del Tribunal de Corts (justificar ocupació laboral i indemnitzar la víctima en el valor dels objectes sostrets, el qual es determinarà en execució de sentència), sentència que es confirma en aquest punt, així com en el de la condemna en costes de la instància anterior.

3.- No es fa imposició de les despeses d'aquest recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.